

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
CEZARY BANASIŃSKI

DDK-61-13/03/MOK

Warszawa, dn. 19.05.2003 r.

DECYZJA Nr 7/2003

Na podstawie art. 23 c ust. 1 w związku z art. 23 a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319; z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 129, poz. 1102 i Nr 166, poz. 1360), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej Prezesem Urzędu, uznaje

wykorzystywanie przez Korporację Finansową Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, postanowień umownych o następującej treści:

1. „§ 3 ust. 2: „Przez podpisanie Umowy i Warunków Umowy, Wstępujący przejmuje na siebie wszelkie prawa i obowiązki wynikające z treści niniejszej Umowy.”
2. „6 ust. 7: „Koszty administracyjne jest to opłata wyrażona procentowo w stosunku do wybranego zestawu kwotowego, pobrana przez KF na obsługę i administrację programu, okresowo w okresach miesięcznych w postaci tzw. opłaty administracyjnej, lub w przypadkach określonych w §14 i §15 Warunków Umowy. Wysokość tych kosztów nie może być wyższa od sumy miesięcznych rat podstawowych, wpłacanych przez Uczestnika Grupy.”
3. „§13 ust. 3: „Uczestnik Gremium otrzyma zwrot wpłaconych rat podstawowych bez waloryzacji i oprocentowania w czasie likwidacji gremium, określonym w § 18, po potrąceniu należnych KF kosztów administracyjnych oraz opłaty zwrotnej.”
4. „§ 16 ust. 2: „W przypadku, gdy w ciągu dwóch kolejnych zgromadzeń przydziałowych nie zostanie zebrany fundusz gremium, — pozwalający na przydział jednego produktu, KF upoważnione jest do wstrzymania zgromadzeń przydziałowych przystąpienia do przedterminowego zlikwidowania gremium.
5. „§ 18 Zakończenie Programu
  1. W ciągu trzech miesięcy, licząc od terminu zakończenia planu ratalnego KF dokona ostatecznej likwidacji gremium.
  2. Fundusze jakie ewentualnie pozostaną po likwidacji gremium zostaną przeznaczone na:
    - a) pokrycie strat powstałych w gremium z przyczyn niezależnych od KF, (np.: niemożność wyegzekwowania zadłużenia od Uczestników Gremium lub poręczyteli, itp.
    - b) wypłatę rat podstawowych Uczestnikom Gremium, którym nie został przydzielony produkt, a którzy zrezygnowali lub zostali wykluczeni, zgodnie z zasadami określonymi §13 i §14.

3. Jeżeli pozostające w dyspozycji KF środki finansowe będą niewystarczające dla całkowitego zaspokojenia wierzytelności w powyższej kolejności płatności, należności regulowane będą proporcjonalnie do wysokości wpłat każdego Uczestnika Gremium .
4. Jakikolwiek zmniejszenia się funduszu gremium wywołane przez zdarzenia nieprzewidziane w niniejszej umowie, a niezależne od KF, obciążało będzie proporcjonalnie Uczestników Gremium.

6. „§ 19. W sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej umowie, decyzję podejmuje KF w drodze zarządzenia. W takiej jednak sytuacji Uczestnik Programu będzie miał możliwość wystąpienia z Programu ze skutkami określonymi w umowie.”

za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23 a ust. 2 ww. ustawy polegającą na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone

i nakazuje zaniechanie jej stosowania.

UZASADNIENIE

W dniu 25 marca 2003 r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na wykorzystywaniu w umowach zawieranych z konsumentami przez Korporację Finansową niedozwolonych postanowień umownych, co stanowi naruszenie art. 23 a ust. 2 ustawy.

Zgodnie z zasadą, wyrażoną w art. 10 kpa strona przed wydaniem decyzji miała możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. W piśmie z dnia 14 kwietnia 2003 r. pełnomocnik strony podniósł, iż stwierdzone w zawiadomieniu o wszczęciu postępowaniu uchybienia dotyczą Ogólnych Warunków Umowy, które nie obowiązują od dnia 15 grudnia 2002 r. Treść nadesłanych przez stronę Warunków Umowy nie odbiega od treści warunków umowy zakwestionowanej przez Urząd, a dostarczonych przez Spółkę KF w trakcie postępowania wyjaśniającego w dniu 11 marca 2003 r.

W trakcie postępowania Prezes Urzędu ustalił i zważył, co następuje:

Art. 23 a ust. 2 ustawy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uznaje w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Spółka Korporacja Finansowa w dniu 11 marca 2003 r. przesłała do Centrali UOKiK wzór ogólnych warunków umowy (zw. „Warunkami Umowy”).

Wzorzec ten zawierał niedozwolone postanowienia umowne wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych i stanowił podstawę wszczęcia postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Spółkę KF.

Postanowienia zawarte w umowach stosowanych przez Korporację Finansową Sp. z o.o. z konsumentami różnią się literalnie od postanowień wpisanych do rejestru. Niemniej należy uznać je za niedozwolone. Postanowienia te są tożsame w treści. Kontrola wzorców umów ma charakter abstrakcyjny. Przepisy kodeksu cywilnego wskazują w sposób abstrakcyjny niedozwolone postanowienia umowne. Sąd uznaje za niedozwolone postanowienie umowne, sformułowane w określony sposób w konkretnej umowie i zakazuje

jego stosowania. Jednakże zakaz ten wywodzi z postanowień wskazanych w kodeksie cywilnym w sposób abstrakcyjny, które za niedozwolone uznają określone zachowania, a nie sposób sformułowania tych zachowań. W związku z tym przyjąć należy, że niedozwolonym postanowieniem umownym jest każde, które dotyczy takiego samego zachowania, jak zawarte w postanowieniu wpisanym do rejestru. Ze względu na rozszerzoną skuteczność klauzul (art. 479⁴³ k.p.c.) spełniają one taką samą funkcję jak przepisy prawne, a zatem do ich oceny należy stosować – w drodze analogii – zasady wykładni przepisów. Przy określeniu znaczenia niedozwolonych postanowień umownych należy stosować reguły interpretacji wykształcone w nauce prawa i praktyce orzeczniczej (wykładnia językowa, systemowa, funkcjonalna). Niedozwolone są postanowienia umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest zatem konieczna dokładna literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

Niedozwolonymi postanowieniami umownymi zawartymi w Warunkach Umowy stosowanych przez KF Sp. z o.o. są następujące postanowienia:

1. „§ 3 ust. 2: „Przez podpisanie Umowy i Warunków Umowy, Wstępujący przejmuje na siebie wszelkie prawa i obowiązki wynikające z treści niniejszej Umowy.”
2. „6 ust. 7: „Koszty administracyjne jest to opłata wyrażona procentowo w stosunku do wybranego zestawu kwotowego, pobrana przez KF na obsługę i administrację programu, okresowo w okresach miesięcznych w postaci tzw. opłaty administracyjnej, lub w przypadkach określonych w §14 i §15 Warunków Umowy. Wysokość tych kosztów nie może być wyższa od sumy miesięcznych rat podstawowych, wpłacanych przez Uczestnika Grupy.”
3. „§13 ust. 3: „Uczestnik Gremium otrzyma zwrot wpłaconych rat podstawowych bez waloryzacji i oprocentowania w czasie likwidacji gremium, określonym w § 18, po potrąceniu należnych KF kosztów administracyjnych oraz opłaty zwrotnej.”
4. „§ 16 ust. 2: „W przypadku, gdy w ciągu dwóch kolejnych zgromadzeń przydziałowych nie zostanie zebrany fundusz gremium, — pozwalający na przydział jednego produktu, KF upoważnione jest do wstrzymania zgromadzeń przydziałowych przystąpienia do przedterminowego zlikwidowania gremium.
5. „§ 18 Zakończenie Programu
  1. W ciągu trzech miesięcy, licząc od terminu zakończenia planu ratalnego KF dokona ostatecznej likwidacji gremium.
  2. Fundusze jakie ewentualnie pozostaną po likwidacji gremium zostaną przeznaczone na:
    - a) pokrycie strat powstałych w gremium z przyczyn niezależnych od KF, (np.: niemożność wyegzekwowania zadłużenia od Uczestników Gremium lub poręczycieli, itp.
    - b) wypłatę rat podstawowych Uczestnikom Gremium, którym nie został przydzielony produkt, a którzy zrezygnowali lub zostali wykluczeni, zgodnie z zasadami określonymi §13 i §14.
  3. Jeżeli pozostające w dyspozycji KF środki finansowe będą niewystarczające dla całkowitego zaspokojenia wierzytelności w powyższej kolejności płatności, należności regulowane będą proporcjonalnie do wysokości wpłat każdego Uczestnika Gremium .

4. Jakikolwiek zmniejszenia się funduszu gremium wywołane przez zdarzenia nieprzewidziane w niniejszej umowie, a niezależne od KF, obciążało będzie proporcjonalnie Uczestników Gremium.

6. „§ 19. W sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej umowie, decyzję podejmuje KF w drodze zarządzenia. W takiej jednak sytuacji Uczestnik Programu będzie miał możliwość wystąpienia z Programu ze skutkami określonymi w umowie.”

Postanowienie wskazane w pkt 1. zostało uznane za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 27 marca 2002 r. (sygn. Akt. XVII Amc 41/01). W sprawie z powództwa Federacji Konsumentów przeciwko Financial Partners sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „uczestnik przejmuje na siebie całość praw i zobowiązań wynikających z niniejszej umowy”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 15 października 2002 r.

Hipoteza klauzuli zawartej w umowie stosowanej przez KF Sp. z o.o. w całości mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru. Pojęcia „uczestnik” oraz „wstępujący” nie są zdefiniowane. Można je zatem utożsamiać, na co pozwala kontekst posłużenia się obu zwrotami. Pojęcie „całość praw i zobowiązań wynikających z niniejszej umowy” jest takie samo jak pojęcie „wszelkie prawa i obowiązki wynikające z treści niniejszej umowy”.

Postanowienie wskazane w pkt 2. zostało uznane za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 24 października 2002 r. (sygn. Akt. XVII Amc 3/01). W sprawie z powództwa Iwony Łukaszuk przeciwko Międzynarodowej Korporacji Gospodarczej „InCo” sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „koszty administracyjne – jest to opłata wyrażona procentowo w stosunku do wybranego zestawu kwotowego, określona na pierwszej stronie umowy, pobierana przez InCo na obsługę i administrację systemu miesięcznie w postaci tzw. opłaty administracyjnej lub w przypadkach zawartych w art. 15 i art. 16 ogólnych warunków umowy jednorazowo w pełnej wysokości. W przypadkach zawartych w art. 15 i art. 16 ogólnych warunków umowy wysokość tych kosztów nie może być wyższa od sumy miesięcznych rat podstawowych wpłaconych przez Członka Grupy”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 15 października 2002 r.

Hipoteza klauzuli zawartej w umowie stosowanej przez KF Sp. z o.o. w całości mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru. Pojęcia „członka grupy” oraz „uczestnika programu” nie są zdefiniowane. To samo dotyczy pojęć „obsługa i administracja programu” oraz „obsługa i administracja systemu”, „periodycznie w okresach miesięcznych” oraz „miesięcznie”. Można je zatem utożsamiać, na co pozwala kontekst posłużenia się obu zwrotami. Na odmiennosc klauzul nie wpływa także inny szyk zdania.

Klauzule różni podmiot, do którego się odnoszą. Uwzględniając charakterystykę niedozwolonych postanowień umownych wpisanych do rejestru (postanowienia stanowiące zawsze fragment konkretnej umowy), brak możliwości preredagowania klauzul przez sąd oraz względy celowości uznać należy, że zakazane jest posługiwanie się w obrocie klauzulami, które różnią się od klauzul wpisanych do rejestru jedynie podmiotowo.

Postanowienie wskazane w pkt 3. zostało uznane za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 6 maja 2002 r. (sygn. Akt. XVII Amc 44/01). W sprawie z powództwa Wojciecha Płaczkowskiego przeciwko Polskiej Grupie Kapitałowej „Kredyt” sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „uczestnik grupy otrzyma zwrot wpłaconych rat podstawowych, bez waloryzacji i oprocentowania, w czasie likwidacji grupy określonym w art. 19, po potrąceniu należnych

PGK Kredyt kosztów administracyjnych oraz opłaty wstępnej”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 15 października 2002 r.

Hipoteza klauzuli zawartej w umowie stosowanej przez KF Sp. z o.o. w całości mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru. Pojęcia „opłata wstępna” oraz „opłata zwrotna” nie mają ustalonej (normatywnie lub zwyczajowo) treści. Można je zatem utożsamiać, na co pozwala kontekst posłużenia się obu zwrotami. Również pojęcia „likwidacja gremium” oraz „likwidacja grupy” można utożsamiać, na co pozwala kontekst posłużenia się obu zwrotami.

Odesłanie do § 18 w umowie KF Sp. z o.o. oraz odesłanie do art. 19 w postanowieniu wpisanym do rejestru nie pozwala na traktowanie tych postanowień jako odmiennych. Treść przepisów, do których jest odesłanie jest taka sama. Klauzule różni podmiot, do którego się odnoszą. Uwzględniając charakterystykę niedozwolonych postanowień umownych wpisanych do rejestru (postanowienia stanowiące zawsze fragment konkretnej umowy), brak możliwości przeredagowania klauzul przez sąd oraz względy celowości uznać należy, że zakazane jest posługiwanie się w obrocie klauzulami, które różnią się od klauzul wpisanych do rejestru jedynie podmiotowo.

Postanowienie wskazane w pkt 4. zostało uznane za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 27 lutego 2002 r. (sygn. Akt. XVII Amc 27/01) oraz Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 listopada 2001 r. (sygn. akt XVII Amc 56/01). W sprawie z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeciwko BPHF MeCom sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „W przypadku, gdy w ciągu dwóch kolejnych miesięcy nie zostanie zebrany fundusz grupy, pozwalający na zakup jednego produktu, MeCom jest upoważnione do przedterminowej likwidacji danej grupy lub podjęcia innych kroków, które posłużą interesom grupy i umożliwią dalsze funkcjonowanie w systemie klientom, którzy wypełnili swoje zobowiązania terminowo”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 23 sierpnia 2002 r. W sprawie z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Bielsku Białej przeciwko Towarzystwu Finansowemu PRESTIGE Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (obecnie: Towarzystwu Wspierania Przedsiębiorczości "Inwestor" Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach) sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: "W przypadku, gdy w ciągu dwóch (2) kolejnych miesięcy nie zostanie zebrany fundusz grupy, pozwalający na przydział Towaru, Prestige upoważnione jest do wstrzymania aktów asygnacyjnych i przystąpienia do przedterminowej likwidacji danej grupy lub do podjęcia innego rozwiązania, które najlepiej posłuży interesom grupy i umożliwi dalsze funkcjonowanie w programie Uczestnikom Grupy, którzy wypełnili terminowo swoje zobowiązania." Wpisu do rejestru dokonano 25 marca 2003 r.

Hipoteza klauzuli zawartej w umowie stosowanej przez KF Sp. z o.o. w całości mieści się w hipotezie klauzul wpisanych do rejestru. Pojęcia „w ciągu dwóch kolejnych zgromadzeń przydziałowych” oraz „w ciągu dwóch kolejnych miesięcy” dotyczą takiej samej sytuacji faktycznej. Pojęcia można zatem utożsamiać, na co pozwala kontekst posłużenia się obu zwrotami. Zwrot „zakup” ma to samo znaczenie, co „przydział” w odniesieniu do tych umów.

Klauzule różni podmiot, do którego się odnoszą. Uwzględniając charakterystykę niedozwolonych postanowień umownych wpisanych do rejestru (postanowienia stanowiące zawsze fragment konkretnej umowy), brak możliwości przeredagowania klauzul przez sąd oraz względy celowości uznać należy, że zakazane jest posługiwanie się w obrocie klauzulami, które różnią się od klauzul wpisanych do rejestru jedynie podmiotowo.

Postanowienie wskazane w pkt 5 zostało uznane za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 27 lutego 2002 r. (sygn. Akt. XVII Amc 27/01) oraz Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z

dnia 27 listopada 2001 r. (sygn. akt XVII Amc 56/01). W sprawie z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeciwko BPHF MeCom sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „W okresie trzech miesięcy po terminie zakończenia planu ratalnego MeCom dokona ostatecznej likwidacji grupy. 2. Fundusze jakie ewentualnie pozostaną po likwidacji grupy zostaną przeznaczone na: a) pokrycie strat powstałych w grupie z powodów niezawinionych przez MeCom (np. niemożność wyegzekwowania należności płatniczych od klientów lub poręczycieli itp.). b) wypłatę rat czystych klientom, którym nie został przydzielony produkt, a którzy zrezygnowali lub zostali wykluczeni zgodnie z zasadami określonymi w § 16 i § 17 niniejszej umowy. 3. jeżeli będące w dyspozycji środki finansowe będą niewystarczające do całkowitego zaspokojenia wierzytelności w powyższej kolejności płatności, należności wypłacane będą proporcjonalnie do wysokości wpłat każdego klienta. 4. jakiegokolwiek zmniejszenie się funduszu grupy, wywołane przez zdarzenia nie uwzględnione w tej umowie, a niezależne od MeCom, będzie obciążać proporcjonalnie wszystkich klientów uczestników danej grupy”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 23 sierpnia 2002 r. W sprawie z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Bielsku Białej przeciwko Towarzystwu Finansowemu PRESTIGE Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (obecnie: Towarzystwu Wspierania Przedsiębiorczości "Inwestor" Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach) sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: "1. W ciągu trzech miesięcy, licząc od terminu zakończenia planu ratalnego, Prestige dokona ostatecznej likwidacji grupy. 2. Fundusze jakie ewentualnie pozostaną po likwidacji grupy zostaną przeznaczone na: a) pokrycie strat powstałych w grupie z powodów niezawinionych przez Prestige (np. niemożność wyegzekwowania zadłużenia od Uczestników Grupy lub poręczycieli), b) wypłatę rat podstawowych Uczestnikom Grupy, którym nie został przydzielony Towar, a którzy zrezygnowali lub zostali wykluczeni, zgodnie z zasadami określonymi w art. 14 i art. 15. 3. Jeżeli będące w dyspozycji Prestige środki finansowe będą niewystarczające dla całkowitego zaspokojenia wierzytelności w powyższej kolejności płatności, należności dokonywane będą proporcjonalnie do wysokości wpłat każdego Uczestnika Grupy. 4. Jakiegokolwiek zmniejszenie się funduszu grupy, wywołane przez zadłużenia nie uwzględnione w tej Umowie, a niezależne od Prestige, będzie obciążało proporcjonalnie Uczestników Grupy." Wpisu do rejestru dokonano w dniu 25 marca 2003 r.

Hipoteza klauzuli zawartej w umowie stosowanej przez KF Sp. z o.o. w całości mieści się w hipotezie klauzul wpisanych do rejestru. Pojęcia „w ciągu trzech miesięcy, licząc od terminu zakończenia planu ratalnego” oraz „w okresie trzech miesięcy po terminie zakończenia planu ratalnego”, „niemożność wyegzekwowania zadłużenia od Uczestników Gremium lub poręczycieli” oraz „niemożność wyegzekwowania należności płatniczych od klientów lub poręczycieli”, „wypłata rat podstawowych” oraz „wypłata rat czystych”, „pozostające w dyspozycji” oraz „będące w dyspozycji”, „należności regulowane będą” oraz „należności wypłacane będą”, „zdarzenia nieprzewidziane w niniejszej umowie” oraz „zdarzenia nie uwzględnione w tej umowie” odnoszą się do takich samych sytuacji faktycznych. Ponadto nie ma ich ścisłych definicji. Można je zatem utożsamiać, na co pozwala kontekst posłużenia się obu zwrotami.

Odesłanie do § 13 i § 14 w umowie KF Sp. z o.o. oraz odesłanie do art. 16 i art. 17 oraz art. 14 i art. 15 w postanowieniach wpisanych do rejestru nie pozwala na traktowanie tych postanowień jako odmiennych. Treść przepisów, do których jest odesłanie jest taka sama. Klauzule różni podmiot, do którego się odnoszą. Uwzględniając charakterystykę niedozwolonych postanowień umownych wpisanych do rejestru (postanowienia stanowiące zawsze fragment konkretnej umowy), brak możliwości preredagowania klauzul przez sąd oraz względy celowości uznać należy, że zakazane jest posługiwanie się w obrocie klauzulami, które różnią się od klauzul wpisanych do rejestru jedynie podmiotowo.

Postanowienie wskazane w pkt 6. zostało uznane za niedozwolone wyrokami Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 27 lutego 2002 r. (sygn. Akt XVII Amc 27/01), z dnia 6 maja 2002 r. (sygn. Akt XVII Amc 44/01), z dnia 12 sierpnia 2002 r. (sygn. Akt XVII Amc 43/01) oraz Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 listopada 2001 r. (sygn. akt XVII Amc 56/01). W sprawie z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeciwko BPHF MeCom sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „W sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej umowie, decyzje podejmuje MeCom w formie zarządzenia”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 23 sierpnia 2002 r. W sprawie z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów we Wrocławiu przeciwko Europejski Fundusz Budowlany sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „w sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej umowie, decyzje podejmuje Zarząd EFB w drodze uchwały”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 15 października 2002 r. W sprawie z powództwa Wojciecha Płaczkowskiego przeciwko Polska Grupa Kapitałowa „Kredyt” sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „w sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej umowie, decyzje podejmuje PGK Kredyt w drodze zarządzenia”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 15 października 2002 r. W sprawie z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Bielsku Białej przeciwko Towarzystwu Finansowemu PRESTIGE Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (obecnie: Towarzystwu Wspierania Przedsiębiorczości "Inwestor" Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach) sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: "W sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej Umowie decyzje podejmuje Prestige w formie zarządzenia." Wpisu do rejestru dokonano w dniu 25 marca 2003 r.

Klauzula zawarta w umowach stosowanych przez KF Sp. z o.o. jest identyczna przedmiotowo z klauzulami wpisanymi do rejestru. Różni je podmiot, do którego się odnoszą. Uwzględniając charakterystykę niedozwolonych postanowień umownych wpisanych do rejestru (postanowienia stanowiące zawsze fragment konkretnej umowy), brak możliwości przeredagowania klauzul przez sąd oraz względy celowości uznać należy, że zakazane jest posługiwanie się w obrocie klauzulami, które różnią się od klauzul wpisanych do rejestru jedynie podmiotowo.

W świetle powyższego, należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie został naruszony zbiorowy interes konsumentów i tym samym zasadne było podjęcie działań przewidzianych w ustawie dla zapewnienia ochrony konsumentów.

Wobec powyższego orzeka się jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 1 ustawy, przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia.

Z up. Prezesa
p.o. Zastępcy Dyrektora
Departamentu Polityki Konsumentckiej
Joanna Wrona

Otrzymuje:

1. Jan Dzido

Zespół Adwokacki Nr 22
Ul. Targowa 15 m 50
03-723 Warszawa